

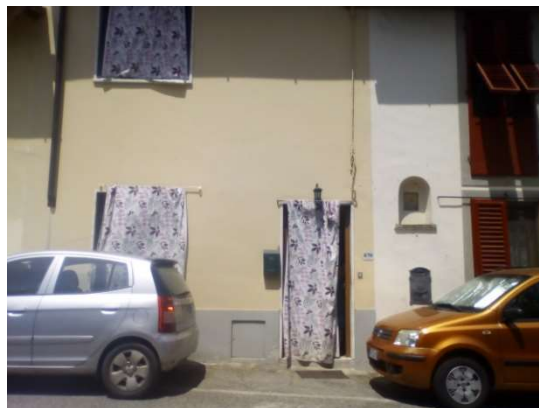
Itálie - červen 2018 (Boris)

29.5.2018 (úterý)

Máme na sraz odpoledne, slunce praží, letiště je příjemně chladné. Na sraz dorážím jako poslední, je nás 5 dětí z Kladna. Po odbavení se chvíli procházíme letištním prostorem, koukáme do výloh a těšíme se do letadla. Konečně to přišlo. Nastupujeme do letadla, připoutáváme se, a už vzletáme. To je ta nejlepší část letu. Letadlo zrychlí a vše se dá do pohybu. Cesta trvala necelé 3 hodiny, většinu času si čtu.

Přilétáme do Říma, kde přestupujeme na letadlo do Pizy. To už je jenom krátký let, necelou hodinku. V letadle se setkáváme s výpravou z Bulharska. Z letiště jedeme ještě autobusem na místo, kde si nás vyzvedávají rodiny. Jsme v rodině ve dvou, já a Matěj. Rodina, kde bydlíme, se skládá z otce, matky, 13ti letého kluka a psa. K večeri si dáváme ovoce, a jdeme spát.

30.5.2018 (středa)

Budíme se asi v 8 hodin, k snídani si dáváme teplé mléko se sušenkami. Poté jdeme do pekařství a tam si koupíme ke svačině sendviče. Rodina nás odváží do školy. Jdeme do třídy zrovna v momentě, když mají Italové angličtinu. Představíme se, popovídáme o sobě a o svých koníčcích, vyprávíme, co rádi děláme ve volném čase atd. Potom nás provedou školou a ukazují nám, jak to tam vypadá. Je to dost jiné než naše škola. Ve škole máme ještě několik hodin divadla. Po škole máme naplánovanou exkurzi muzea slámy spolu s ostatními lidmi z Česka a Bulharska. Muzeum vysvětlovalo z velké části, jak se začaly dělat slaměné klobouky a pokrývky hlavy. Večer máme těstoviny s pestem a jdeme spát.

31.5.2018 (čtvrtek)

Budíme se zase v 8 hodin, k snídani si dáváme toast, mléko a sušenky. Pak musíme spěchat, abychom stihli školu. Ke svačině máme zase sendvič, který nám italská máma předem přichystala. Skoro celý den ve škole místo učení hrajeme s Matějem prší. Rodiče si dohodli schůzku s rodinou dalších 2 českých mladších kluků, že půjdeme do restaurace vedle hřiště na pizzu. My jsme tam dorazili o trochu dřív, tak jsme hráli na hřišti fotbal a stolní tenis. Po chvíli dorazili i ostatní a šli jsme na pizzu. Každý jsme si objednali 1 celou pizzu. Já jsem si objednal pizzu se salámem. Slupnul jsem ji jako jeden z prvních a když ostatní kluci už nemohli, tak jsem po nich dojídal. Dohromady jsem spořádal asi jednu a půl pizzy. Zapili jsme to a šli jsme zase na hřiště hrát rugby. Hrajeme asi půl hodiny, výsledek je nerozhodný. Pak už je pozdě večer, jdeme domů a hurá na kutě.

31.5.2018 (pátek)

Vstáváme asi tak v 7 hodin a jdeme do kavárny. K snídani si dáváme cappuccino a croissant s čokoládou. Hned po snídani vyrážíme k vlakovému nádraží, kde se setkáváme s ostatními dětmi z programu Erasmus +. Jedeme k jednomu zámku. Po cestě si musíme dávat pozor na batohy, prý je tam hodně zlodějů. Procházíme městem, kde potkáváme podivné prase. Když do jeho pusy člověk hodí minci a ta mince vypadne z pusy do kanálu, je to znamení, že se v dohledné době zase vrátí člověk do Itálie. Já jsem se do kanálu trefil až na podruhé, nevím, co to znamená. Možná se do Itálie vrátím až s odstupem.

Všude po cestě jsou stánky se suvenýry. Po procházce města přicházíme k zámku. (Čím je zámek vyšší, tím je rodina bohatší.) Prohlídka zámku byla velmi zajímavá, všude samé předměty a zajímavosti. Dozvěděl jsem se, že se tehdy vařilo ve vyšších patrech, aby se dalo popřípadě evakuovat to nejcennější a stihl se uhasit oheň. Po prohlídce jsme se zase vlakem vrátili zpátky na nádraží, kde si nás zase vyzvedla naše italská máma. Měli jsme delší čas volno na pokoji. Pak jsme šli na večeři do jedné malé pizzerie, kde pekli výtečnou pizzu. Mohli jsme si vybrat, co na ní chceme. Já jsem si vybral rajčatový protlak, sýr, sardinky, cibuli a slaninu. Poté nám objednali dezert.

Byl to velmi sladký těstový koláč. Pak jsme šli spát.

2.6.2018 (sobota)

I když není škola, vstáváme brzy. Měli jsme dohodnuto, že se půjdeme podívat do muzea i spolu s ostatními dětmi, které jsou na výměnném pobytu. Náš italský kluk s námi nemohl jít, protože měl celý den fotbalový zápas. Jeli jsme zase vlakem. Bylo velké vedro a nebylo to úplně blízko, ale nakonec jsme k muzeu došli. Ze všech tří muzeí bylo tohle mé nejoblíbenější. Byly tam všelijaké nádoby, rakve, sochy atd.

V muzeu s námi byly i učitelky. Bylo to vyčerpávající, po prohlídce jsme byli dost unavení. Zpátky jsme jeli zase vlakem, a na vlakovém nádraží si nás zase vyzvedla naše italská máma. Pak jsme měli doma chvíli času a pak jsme se jeli ještě podívat na část fotbalového zápasu

našeho italského kamaráda. Máma nám ještě ukázala uměleckou čtvrt' města. Tu jsme prošli a jeli jsme na zápas. Viděli jsme jednu polovinu zápasu a tým našeho italského kamaráda zrovna prohrál. Ale hru před tím zase vyhráli, tak to bylo aspoň vyrovnané. Po jeho zápase jsme se vrátili domů. Měli jsme hodinovou pauzu a potom jsme se jeli podívat na divadlo, které pořádala jeho třída. Bylo to asi zajímavé, ale bohužel jsme ničemu nerozuměli, protože to bylo v Italštině. Ale stejně jsme tleskali, jako kdybychom tomu rozuměli. Po divadle byla taková party třídy. Přejedli jsme se všelijakými dorty a zůstali jsme tam dlouho do noci. V noci jsme se všichni podepsali na lampion, zapálili jsme jej a pustili ho do nebe. (Vítr byl moc prudký, nepovedlo se to, nakonec ho uhasili udupáním a vyhodili.) Vrátili jsme se velmi unavení, ujistili jsme se, že máme vše sbaleno a šli jsme spát.

3.6.2018 (neděle)

Vstáváme v 6:30, k snídani si dáváme opět teplé mléko a sušenky. Dostáváme s sebou ke svačině toast a pití a odjíždíme k hotelu, kde bydlí naše učitelky. Tam nasedáme na autobus a všichni dohromady odjíždíme na letiště. Na letišti odbavujeme zavazadla a čekáme na letadlo do Říma. Let trvá opět necelou hodinu. V Římě máme asi hodinový rozchod, po skupinkách si vyrážíme koupit něco k jídlu. Brzy přilétá naše poslední letadlo, kterým letíme do Prahy. V Praze si vyzvedáváme zavazadla, a u východu už na mě čeká máma a veze mě domů.

